

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

50. évfolyam, 35. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1960. február 11.

A termelékenység növelése a szegedi üzemek legfontosabb idei feladata

A tavalyi év eredményeiről, az 1960-as feladatokról és a szocialista munkaverseny tapasztalatairól tárgyaltak a város ipari vezetői

Tegnap délután a Kálvin téri párházban aktívaülésre gyűltek össze Szeged ipari üzemének gazdasági, párt-, szakszervezeti és ifjúsági vezetői. Megjelent a tanácskozáson Csakmag György elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei bizottsága ipari osztályának vezetője, Juhász József elvtárs, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának elnöke, valamint Börcsök Ferenc elvtárs, a szegedi városi pártbizottság ipari osztályának vezetője is. A referátumot Kispál Jenő elvtárs, a városi pártbizottság munkatársa tartotta meg.

Bevezetőben megállapította, hogy az 1959-es esztendő a gazdasági sikerek éve volt. A tavalyi év Szeged iparában is szép eredményeket hozott. Üzemeink a Központi Bizottság határozata alapján teljesítették 1960-ra előirányzott főbb mutatókat. Előzetes adatok alapján a tervezettnél 11,1 százalékkal termeltünk többet, 1958-hoz képest pedig 10 százalékkal. Ez az eredmény mintegy négy százalékkal magasabb az országosan elért szintnél. Szeged ipari üzemei

a márciusi határozat által kitűzött 4 százalékos termelésnövelést közel háromszorosan túlteljesítették.

Csupán három üzem, a Búrtorgyár, a Dekorációs Vállalat, valamint a Víz- és Csatornaművek maradtak el a tervüktől.

A tervteljesítésben jó eredménnyel büszkélkedhet Szeged ipara, bár a munka, mellyel ezt elérték, nem volt egyenletes. Az első negyedéven szinte minden üzemben visszaesés mutatkozott, csak a márciusi párthatározat után, majd a kongresszus előtt fokozódott a munka lendülete. Ismét előtérbe került a mennyiségi szemlélet. Ilyen jelenség különösen a Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalatnál, valamint a Dérostrnál mutatkozott meg.

A termelési költségek a tervezetthez viszonyítva megtakarítást mutatnak, vagyis a vállalatok túlteljesítették a terveket. A minisztériumi iparban 1,9 százalékkal, a helyiiparban az összes termelési költség 4 százalékkal voltak alacsonyabbak. Városi szinten tehát összesen 3 százalékos termelési költségmegtakarítás mutatkozott. Az előzetes mérlegadatok szerint egy vállalat kivételével valamennyi szegedi üzem rentábilisan dolgozott, és mintegy 322 millió forint nyereséget ért el a tervezett 221 millióval szemben.

Az 1958. évhez viszonyítva 10 százalékos volt a termelés növekedése. Ezt 7 százalékkal nagyobb munkáslétszámmal és 3 százalékos termelésnövekedéssel érték el az üzemek. A termelékenység csak a negyedik negyedévben emelkedett számottevően. Az adatok azt bizonyítják, hogy

a termelékenységben Szeged nem teljesítette a márciusi várthatározat célkitűzéseit.

Lehet ugyan objektív akadályokra hivatkozni, hiszen az üzemek egy része 50–60 éves elavult gépparkkal dolgozik, azonban nem használták ki még minden lehetőséget. Szegeden különösen nagy jelentőségű az újítómozgalom, a műszaki intézkedési és a TMK-tervek maradéktalan végrehajtása. Ami az újítómozgalmat illeti, nem az a fő hiba, hogy a munkások kevés újítást adnak be, hanem az, hogy egyrészt nem kapnak megfelelő támogatást a kidolgozáshoz, másrészt

az elfogadott újítások gyakorlati bevezetése sokszor elhúzódik.

Nagyon káros a némely üzemben elharapózott túlóráztatás.

1960-ban még magasabbak lesznek az ipar elé állított követelmények, mint tavaly. A könnyűipar termelését például országosan 8,6 százalékkal, az építőiparét 8, az élelmiszeriparét 4,2 százalékkal kell megnövelni. A termelés érinti Szeged iparát is, hiszen a városban jelentős nagyüzemek dolgoznak ezekben az iparágakban. Megnehezíti a feladat elvégzését, hogy

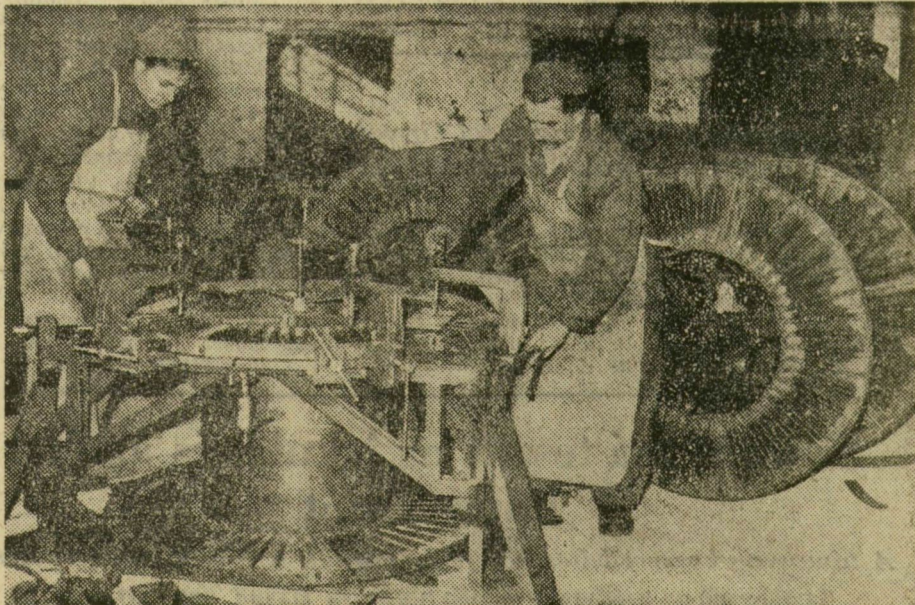
az ipar termelésének 8 százalékos átlagos növeléséből ötven százalékat a munkatermelékenység növelésével kell elérni.

Az új tervre való áttérés legtöbb esetben jól sikerült Szeged üzemében. Nemcsak a gazdasági, hanem a

(Folytatás a 3. oldalon.)

A szegedi ipar új készítménye

Naponta egy kábeldobot készítenek a Szegedi Kábelygyár új üzemrészében, ahol néhány napja kezdték meg a munkát. Tegnap óta már kettőt naponta, s egy hónap múlva pedig már naponta 10 darabot készítenek.

(Sifits fény.)

Hruscsov szerdán elindult ázsiai körútjára

Szerdán reggel, magyar idő szerint fél nyolc után öt perccel Nyikita Hruscsov szovjet miniszterelnök egy IL-18 mintájú repülőgépen Moszkvából elindult Indiába, Indonéziába, Burmába és Afganisztánba. A vnuukovoi repülőtéren Hruscsovot a párt és a kormány vezetői, valamint a moszkvai dolgozók küldöttei búcsúztatták.

Hruscsovot vezető szovjet személyiségek népes csoportja kísérte el útjára. A kíséret tagjai között van Gromiko külügyminiszter, Mihajlov művelődésügyi miniszter, Zsukov, a Külföldi Kulturális Kapcsolatok Bizottságának elnöke, Szakcskov, a Külföldi Gazdasági Kapcsolatok Bizottságának elnöke, Udzsabajev, a Legfelső Tanács képviselője, Tadzsisztán küldötte, Tairova, az Azerbajdzsán Köztársaság külügyminisztere, Markov professzor, az Egészségügyi Minisztérium kollégiumának tagja.

Hruscsovot útjára számos szakértő és a szovjet sajtó több vezető személyisége is elkíséri. Köztük van Iljicsov, az SZKP Központi Bizottságának osztályvezetője, Szatyukov, a Pravda és Abdzsubej, az Izvesztija szerkesztő bizottságának ve-

zetője, Harlamov, a Külügyminisztérium sajtóosztályának vezetője, Molocsokov, a Külügyminisztérium protokollosztályának vezetője és mások.

N. Sz. Hruscsov búcsúztatására a vnuukovoi repülőtéren megjelent K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke, az SZKP Központi Bizottsága és a szovjet kormány számos más vezetője, a szovjet politikai, gazdasági és kulturális élet több neves képviselője.

Sok külföldi gépet kap ez évben iparunk és mezőgazdaságunk

Az ipar műszaki fejlődését elősegítő új berendezések egy részét külföldről szerezjük be és így a gépesítés fokozása nagy feladatot ró a külkereskedelemlre is.

Idén a tavalyihoz mérten mintegy 40 százalékkal növekszik a gépipport.

A feladat nagyságát érzékelteti, hogy a gépbehozatal már 1959-ben is 90 százalékkal haladta meg az előző évet. A Szovjetunióval aláírt

árucsereforgalmi megállapodás értelmében

1959-ben és 1960-ban ötször annyi szovjet gyártmányú gépet kapunk, mint amennyit 1958-ban szállítottak.

A mezőgazdasági gépek behozatala megkétszereződik, noha már tavaly is több mint tízezer gépet, köztük 4700 traktort küldtek a baráti országok, hogy ily módon könnyítsék az új termelőszövetkezetek munkáját.

Az ez évi terv 10 800 traktor behozatalát írja elő.

Több mint fél milliárd devizaforint értékben szerzünk be különböző mezőgazdasági gépet.

Mind az ipari üzemek és vasúti gépjárműhelyek, mind a mezőgazdaság számára sok szerszámgépet rendelt külkereskedelmünk.

Különösen sok célgépet kap iparunk a dízelesítéshez, a híradástechnika, a műszergyártás, a kábelygyártás fejlesztéséhez.

A termelőberendezéseken kívül mind több egyéb eszközt is vásárolunk, hogy teljes munkafolyamatokat gépesíthessünk.

BÉKÉBEN ÉLNI!

Talán ebben a mondatban foglalhatnánk össze legjobban annak a tanácskozásnak a tartalmát, amelyik tegnap, szerdán kezdődött Budapesten. Hazánk szép fővárosában — amint erről lapunk más helyén tudósítást közlünk — megkezdte munkáját az európai országok békebizottságai titkárainak értekezlete. Itt a szocializmust építő és a kapitalizmusban élő népek egyaránt képviseltetik magukat, hiszen Európában — éppúgy, mint a föld valamennyi világrészén — a jószándékú emberek vágya, akarata: békében élni!

Amikor ezt harsogóan valljuk, abban a biztos tudatban tesszük, hogy ez korunkban nem ábránd és vágy, hanem reális feltételeken alapszik. A szocializmus világlend-szere — a békés alkotás óriási világlendszere. Vezető, élenjáró országa, a Szovjetunió az első minden olyan kezdeményezésben, amely az emberiség egyetemes érdekét, haladását, kultúráját szolgálja. Az egész világnak szól az a történelmi jelentőségű kezdeményezés, amelyet a nagy szovjet nép nevében N. Sz. Hruscsov Amerikában járva az ENSZ-ben ismertetett, az általános és teljes leszerelésért. A Szovjetunió erre tették adott; haderejének létszámát, mint ismeretes, újabb 1 millió 200 ezer fővel csökkentette.

A roppantul emberi gondolat: legyen a kardszál ekevas, a tankból traktor, a világ minden tisztességes, békeszerető emberének helyeslésével találkozunk. A magyar országgyűlés januári ülészakán szintén foglalkozott a szovjet leszerelési felhívással és azt a nép nagy helyeslésével elfogadta. A kapitalista országok, így az Amerikai Egyesült Államok józan politikusainak is, ha tetszik, ha nem, mérlegelniük kell az általános és teljes leszerelési felhívást. Tárgyalniuk kell, hiszen már a szikrányi józan értelem világossá teszi előttük, hogy a Szovjetunió kezdeményezése nem gyengeségből, hanem erőből fakad; hogy a tartós béke fenntartása a népek követelése. Walter Lipmann, az ismert amerikai publicista a New York Herald Tribune-ban arról is írt, hogy »bármint teszünk is, a Szovjetunió rakétafőlnye és előnye az Egyesült Államokkal szemben állandóan nagybobbodik«. Ezután Walter Lipmann erőteljesen hangsúlyozta, hogy az amerikai politikuskoknak feltétlenül tovább kell tárgyalniuk a Szovjetunióval, megvalósítva a két világlendszer békés együttélését.

Az európai országokban a békemozgalom gyökeret vert és hallatja szavát. Ennek is szerepe van a nemzetközi helyzet kedvező alakulásában, hiszen a népeket testvérré teszi abban a törekvésben, amely a háború elkerülésére irányul. A budapesti tanácskozás utat jelöl a teendőkre az európai országokban, hogy az általános és teljes leszerelés — mint a háború elkerülésének alapfeltétele — előbbre jusson. Májusban a nagyhatalmak csúcserkekezlete kezdődik Párizsban. Ugy gondoljuk, jó reményeinknek megfelelően itt is előmozdul az általános és teljes leszerelés ügye. Nyugodtan állíthatjuk, hogy a nagy fontosságú párizsi tanácskozásra is eljut az európai békemozgalom szava.

A világhelyzet a béke hajójának vitorláját dagasztja. Számítunk azonban arra, hogy ezt a hajót olyan politikusok, mint Adenauer, szeretnék zátonyra juttatni. Próbálkozásuk akadályt jelent, veszélyt rejt és szaporítja a béke megőrzésének tennivalóit. E tennivalók egységes, jó elvégzésének szolgálatában áll a budapesti tanácskozás, amelynek jelentősége túlnő kontinensünkön.

M. S.